

Els cosins Lumbreras: «Coincidir tots dos en un partit de Primera Divisió és increïble»

Els cosins Lumbreras, Hugo Rincón del Girona i Pablo Ibáñez de l'Alabès, s'enfrontaran demà a Mendizorrotza en un partit «d'orgull» per tota la família

«Sempre teníem baralles amb els pares, amb els avis, amb tots perquè deixéssim la pilota quieta una estona. Perquè jugàvem tot el dia, a qualsevol lloc de la casa. A la terrassa, al passadís. Vam trencar més d'un gerro, alguna finestra, alguna persiana. Sempre que podíem jugàvem a futbol. Anàvem sempre amb la pilota, a tot arreu», admet Rincón. «Haviem fet bastantes trapelleries. En Pablo tenia un tractor que li havien regalat de petit i que li encantava. Era com el seu signe d'identitat. Era de color groc. Recordo que una tarda estàvem jo i un altre cosí a casa dels avis. Érem petits encara. Moltes vegades ens avorriem i anàvem a fer tendes de campanya amb el que trobàvem, però aquell dia vam veure el tractor al costat d'un pot de pintura blanca i vam agafar una brotxa que hi havia per allà i li vam pintar tot el tractor de blanc. Quan ho va veure es va posar les mans al cap i es va enfadar molt», confessa amb un somriure. Les dues famílies passaven moltes estones juntes. Molts sopars i molts dinars, moltes vacances a Salou. «Ara és diferent perquè ja som grans, però també ens reunim molt per fer coses i passar estones junts», admet el defensa. Tots dos van anar fent el seu camí, molt prometedor: Rincón va aterrar a l'Osasuna als deu anys i als quinze ja va fitxar per l'Athletic (2018), mentre que Ibáñez va passar per l'Osasuna, va marxar descartat cap al Mutilvera i el San Juan i finalment va tornar a Tajonar per arribar fins al primer equip. El dimarts 4 d'abril del 2023 va marcar un gol històric i inoblidable al minut 115 per classificar l'Osasuna per la final de la Copa del Rei i eliminar l'Athletic. A la grada de San Mamés hi havia Rincón. Al final del partit es van fondre en una abraçada, entre llàgrimes. «És un moment que recordaré per sempre. Va ser un gol molt bonic i inoblidable. Jo estava en un núvol i quan el vaig veure allà emocionat jo també vaig començar a plorar. És un moment que recordarem tota la família», reconeix Ibáñez. Va fitxar per l'Alabès aquest estiu, després de tres cursos a El Sadar, i en la seva presentació va revelar que li estava «fotent canya» al seu cosí perquè també acceptés la proposta de Mendizorrotza. Era una de les diverses opcions que tenia per sortir cedit de l'Athletic després d'una gran temporada a préstec al Mirandés, però al final el club i el propi futbolista van prioritzar la proposta del Girona. Els dos cosins van coincidir per primer cop en el partit de la primera volta, un 1-0 a Montilivi amb gol de Viktor Tsygankov. Rincón va entrar al minut 85. Ibáñez va entrar al minut 88. Diu Rincón, titular en cinc dels últims sis partits: «Haver pogut coincidir tots dos al camp en un partit de Primera Divisió va ser l'hòstia. Mentre escalfava anava mirant si ell entrava o no. Al final vam poder coincidir i la veritat és que va ser increïble. Veure el teu cosí a davant és increïble, tot i que allà s'oblida que és el teu cosí i només vols guanyar». Les dues mares-tietes eren a les grades de Montilivi. Ibáñez, peça important del conjunt d'Eduardo Coudet, reconeix que va ser «molt bonic» i «molt emocionant»: «És una cosa que no haguéssim imaginat mai de la vida». Ell li va donar la seva samarreta, però encara espera la de Rincón. «Encara me la deu», riu. Perquè se la va canviar amb el defensa Víctor Parada, company la temporada passada al Mirandés, i ja no en tenia cap més. Fa dies que compten les hores pel partit de dilluns: «Parlem molt sovint i sempre ens desitgem el millor, excepte en aquest partit».

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/02/22/els-cosins-lumbreras-coincidir-tots-127110680.html>